



ΕΤΟΣ 58ον

19 Δεκεμβρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (3003)

## Ο ΕΡΧΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Τό μυστήριο τοῦ ἔρχομοῦ τοῦ Θεοῦ στή γῆ μᾶς προτρέπει νά ζήσουμε ἡ γιορτή τῶν Χριστούγεννων, πού πλησιάζει. Αὐτός ὁ ἔρχομός εἶναι μιά θεμελιώδης ἀφετηρία πού βαθαίνει τό νόμομα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑπαρξῆς μας καὶ ἀνανεώνει τήν πίστη καὶ τήν ἐλπίδα μας στή ζωντανή παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα μας καὶ γύρω μας. Ἡ Ἑκκλησία διακηρύσσει πανηγυρικά ὅτι ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά γίνει ὁ ἄνθρωπος θεός. Αὔτη ἡ ἀλήθεια φωτίζει τά πιό σκοτεινά στοιχεῖα τῆς ζωῆς μας. Αὔτη ἡ πίστη γίνεται πηγή χαρᾶς, πού ἀνοίγει τήν πόρτα τῆς ὑπαρξῆς μας στόν ὑπερβατικό κόσμο τοῦ Θεοῦ. Τά Εὐαγγέλια, μᾶς λέει ἡ σημερινή περικοπή, περιγράφουν μέ λιτά χρώματα τήν παράδοξη γέννηση τοῦ Χριστοῦ, τήν προσδοκία καὶ τήν ἐκπλήρωση τῶν προφητειῶν. Οι Πατέρες τῆς Ἑκκλησίας θεολόγησαν φωτισμένα πάνω στήν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ. Οι Ὅμινογράφοι ἐγκωμίασαν ἐκστατικοί τή συγκατάβαση καὶ τήν κάθιδο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καὶ τήν ἄνοδο τοῦ ἄνθρωπου. Ὁ Δημιουργός γίνεται δημιούργημα. Ὁ Ἀόρατος ὄραται, ὁ Ἀνέγγιχτος ψηλαφίζεται, ὁ ἀσώματος Θεός λαμβάνει σῶμα, ὁ Ἀναρχος ἀρχίζει ὡς Θεάνθρωπος τήν ἐπίγεια ζωή Του.

Ἐτσι ποιούν «ὅτε ἥλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου», κατέβηκε ὁ Θεός ἀπό τό ὕψος τοῦ ούρανοῦ, δηλαδή ἀπό τό ἀσύληπτο μυστήριο τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀγάπης Του, γιά νά ἐνωθεῖ μέ τήν ἀνθρώπινη φύση, «καί μή ἐκστάτηση τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἥμετέρου φυράματος». Εισέρχεται στή δική μας πραγματικότητα, μέσα στό εἶναι μας καὶ στή ζωή μας. Ὁ Θεός διάλεξε τό πιό σκοτεινό σημεῖο τῆς ιστορίας, γιά νά ἐκπληρώσει τίς ὑποσχέσεις Του, σέ ἔναν τόπο καὶ μέ ἔναν τρόπο πού μᾶς προκαλεῖ κατάπληξην. Ὁ ἀκατάληπτος καὶ παράδοξος τρόπος μέ τόν ὄποιον ἥλθε ὁ Θεός στή γῆ μας, ἀλλά καὶ ἔρχεται κάθε φορά στή ζωή μας, ἀνατρέπει τά ἀνθρώπινα δεδομένα καὶ ἐπιβεβαιώνει ὅτι «τά ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἔστι». Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ «ἀνέτειπε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως», γιατί φανέρωσε τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ τέλειου ἀνθρώπου. Μιά τέτοια γνώση εἶναι φῶς τῆς ψυχῆς. Νά γιατί ἡ Σάρκωση τοῦ Θε-

## ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. α' 1-25)

### Η Γέννηση τοῦ Θεανθρώπου



Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαυΐδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲξ καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲξ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἔσρωμ· Ἔσρωμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοός ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοός δὲ ἐγένησε τὸν Ὦβὴδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ὦβὴδ δὲ ἐγένησε τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαὶ δὲ ἐγένησε τὸν Δαυΐδ τὸν βασιλέα. Δαυΐδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρού· Σολομὼν δὲ ἐγένησε τὸν Ροβοάμ. Ροβοὰμ δὲ ἐγένησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ δὲ ἐγένησε τὸν Ἀσά· Ἀσὰ δὲ ἐγένησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγένησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγένησε τὸν Ὁζίαν· Ὁζίας δὲ ἐγένησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγένησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγένησε τὸν Ἐξεκίαν· Ἐξεκίας δὲ ἐγένησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγένησε τὸν Ἀμών. Ἀμών δὲ ἐγένησε τὸν Ἰωσίαν· Ἰωσίας δὲ ἐγένησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγένησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγένησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἐγένησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγένησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακείμ δὲ ἐγένησε τὸν Ἀξώρ· Ἀξώρ δὲ ἐγένησε τὸν Σαδώκ· Σαδὼκ δὲ ἐγένησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγένησε τὸν Ἐλιούδ· Ἐλιούδ δὲ ἐγένησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγένησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγένησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγένησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ οὗ ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαυΐδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαυΐδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησης οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γάρ της μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὸν ἡ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχονσα ἐκ Πνεύματος ἀγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὅν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβούληθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἴδού, Ἀγγελος Κυρίου κατ' ὄντα ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ, νίδις Δαυΐδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκα σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐν Πνεύματός ἐστιν ἀγίου. Τέξεται δὲ νίόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν· Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ὄντεν ύπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδού, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστι μεθερμηνεύμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὑπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἀγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἔως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

οῦ, ὡς γνώση τῆς ἀπόλυτης ἀλήθειας, δέν συγκρίνεται μέ καμιά ἄλλη γνώση καὶ ἀλήθεια τοῦ κόσμου, ἀφοῦ μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ οὐρανός κατέβηκε στή γῆ καὶ ὁ ἄνθρωπος βρήκε αὐτό πού ἀναζητοῦσε τόσο ἐπίμονα.

Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου. Ἐμεῖς, οἱ πιστοί, καλούμαστε νά ζήσουμε αὐτό τό μυστήριο τῆς ιστορίας ὡς τό θαῦμα τῆς δικῆς μας ὑπαρξῆς καὶ ζωῆς. Γιατί ὅσο ὁ «ἡπλιος τῆς δικαιοσύνης» δέν ἀνατέλλει στήν ψυχή μας, μάταια ἀναζητοῦμε νά βροῦμε μέσα στόν κόσμο τόν «τεχθέντα βασιλέα» τοῦ ὄράματος τῶν προφητεῶν καὶ τῆς βεβαιότητας τῶν Γραφῶν. Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι μιά διαρκής πρόσκληση νά ἀναγεννηθοῦμε πνευματικά. Ἡ πνευματική ἀναγέννηση ἀποτελεῖ ἔνα ὑπαρξιακό γεγονός, ἔνα μέγιστο θαῦμα, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἔνα νέο πρόσωπο. Ἔνας διαπρεπής θεολόγος μέ τή ρωμαϊκά σκέψη του συνδέει τήν πνευματική ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ «ώς παιδίου», σταν γράφει: «Οἱ πλέξεις παιδίον καὶ Θεός εἶναι ἀποκαλυπτικές γιά τό μυστήριο τῶν Χριστουγέννων. Κατά κάποιον τρόπο, εἶναι ἔνα μυστήριο πού ἀπευθύνεται στό παιδί πού συνεχίζει νά ζει μυστικά μέσα στόν κάθε ἐνήλικο, στό παιδί πού συνεχίζει νά ἀκούει ὅτι ὁ ἐνήλικος ἔχει πάψει νά ἀκούει καὶ πού ἀνταποκρίνεται μέ μιά χαρά, πού ὁ ἐνήλικος μέσα στόν ὑπερώριμο, κουρασμένο καὶ κυνικό κόσμο πού ζει ἀδυνατεῖ νά νιώσει». Ἀλλωστε ὁ Χριστός στό Εὐαγγέλιο Του μᾶς λέει: «Γένεσθε ὡς τά παιδία» (Ματθ. 18,3). Μέ τή φράση Του αὐτή δέν ὑπαινίσσεται μόνο τή χαρέντη ἀθωότητα καὶ ἀνεξικακία, ἀλλά μᾶς παρακινεῖ νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι κάθε φορά πού γινόμαστε σάν τά παιδιά, ξαναγεννόμαστε πνευματικά, ἀφοῦ βρίσκουμε αὐτό πού ἔχουμε χάσει, δηλαδή τή δυνατότητα νά παραδινόμαστε σέ αὐτό πού ἀγαπᾶμε καὶ ἐμπιστευόμαστε. Ἔτσι μόνο ζοῦμε τήν ὑπέρβαση, τό θαῦμα, τό μυστήριο.

Ἄγαπητοί ἀδελφοί, ἂς μή θρηνοῦμε τόν κοσμικό ἔօρτασμό τῶν Χριστουγέννων. Τήν κομματιασμένη εἰκόνα τοῦ κόσμου γύρω μας καὶ τήν ἀμαυρωμένη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ μέσα μας ἥρθε νά συμμαζέψει καὶ νά ἀναπλάσσει ὁ «ἐν σποηλαίῳ γεννηθείς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθείς Κύριος». Ἄν αὐτό μᾶς συγκλονίσει, θά ξαναγεννηθοῦμε μέσα μας, καὶ τότε μποροῦμε νά ἐλπίζουμε ὅτι θά ἀλλάξει καὶ ὁ κόσμος γύρω μας. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Ν. Κ.

19 Δεκεμβρίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰώνας Θεῷ εὐάρεστοις ἀπό Άδαμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὄμοιώς καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἔξαιρέτως

δέ τοῦ προφ. Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παίδων», Βονιφατίου μάρτυρος

(† 290). Ἀρεως († 308), Εύτυχίου καὶ Θεοσαλονίκης μαρτύρων.

Τίχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. 1α' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α' 1-25.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Δεκεμβρίου, Μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β' 13-23.

## Δοξολογική κατανόηση τῆς ζωῆς

΄Η φανέρωση τῆς δόξης, πού ἀποκαλύφθηκε στήν ἔλλογη κτίση μέ τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, μέ τή διακήρυξη τῆς καθολικῆς ἔξουσίας Του «únpeρ πάντα», καὶ στή συνέχεια μέ τήν ἔκχυση τοῦ Ἅγιου Πνεύματος «ἐπὶ πᾶσαν σάρκα» (Ιωάλ 3:1· Πράξ. 2:17), πρέπει νά διαπεράσει τήν ἰστορία, τίς κοινωνικές δομές, τίς πολιτιστικές ἐκφράσεις. Τά πάντα καλούνται νά μετασχηματιστοῦν καὶ νά ἀνακεφαλαιώθοῦν ἐν Χριστῷ διά τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. «Ολες οἱ ἐκφράσεις ἀνθρώπινης δημιουργίας, «τά πάντα», καλούνται νά μετάσχουν σ' αὐτήν τή δοξολογική κίνηση. Τελικά, κι αὐτή ἡ κτίση «ἐλευθερωθήσεται... εἰς τήν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. 8:21).

Μέ τήν ἐνεργό συμμετοχή τῶν πιστῶν, οἱ ὄποιοι κινούνται στήν περιοχή τῆς ἀκτινοβολίας τῆς θείας δόξης, συντελεῖται ἡ μεταμορφωτική πορεία τοῦ κόσμου. «Ο «λόγος» τοῦ κόσμου συμπυκνώνεται στή δόξα τοῦ Θεοῦ. Ιεραποστολή τελικά σημαίνει καθολική κινητοποίηση γιά μιά καθολική δοξολογία τοῦ σύμπαντος.

΄Από τό βιβλίο τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιου, Ιεραποστολή στά ἵχνη τοῦ Χριστοῦ, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, σ. 205.

## ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝΟΥ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

### Θέματα βιβλικῆς θεολογίας καὶ ποιμαντικῆς διακονίας

΄Εκδόθηκε καὶ κυκλοφορεῖ ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τό ἔργο τοῦ γνωστοῦ καθηγ. Γ. Πατρώνου, ὁ ὄποιος προβαίνει μέ ἐπιτυχή τρόπο στή σύνθεση τῶν δύο αὐτῶν μεγεθῶν, τῆς θεολογίας μέ τήν κοινωνία. Πρόκειται γιά δώδεκα γραπτές διαλέξεις καὶ ὅμιλίες πού διαφωτίζουν καὶ ἀναδεικνύουν τίς ἴστορικές καὶ κοινωνικές προοπτικές τῆς θεολογίας. Σταθερό κέντρο καὶ ἀξονας αὐτῆς τῆς σύνθεσης εἶναι τό πρόσωπο καὶ τό ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ι. Ναό Ἁγίας Ειρήνης (δδ. Αιόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσοπεριοῦ, στήν ὅποια περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίκοπος καὶ θά δημιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ι. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν δόμωνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὅμιλες ἔνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιατο φύλλο ὄρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ιασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίκοπος Φαναρίου Ἡγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

΄Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δύο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: [www.apostoliki-diakonia.gr](http://www.apostoliki-diakonia.gr)